

Чорнобиль: 24 роки потому

Ніч пам'яті...

Трагічна ніч з 25 на 26 квітня 1986 року принаймні ще ціле сторіччя, якщо не більше, буде болем і тривогою для України. Та й не тільки для України, а й для Європи — теж.

Минають роки, але ми пам'ятаємо цю дату, бо неможливо забути подвиг людей, їх самопожертву, на які вони йшли заради ябереження життя цілих поколінь. Ось чому та далека квітнева тепла ніч стала щемно пам'ятною для нас. Як і завжди, цього року 26 квітня до пам'ятників жертвам Чорнобиля всюди в нашій області покладалися квіти, запалювались свічки. Мабуть, якби хтось подивився позаминулої ночі з висоти пташиного польоту на землю, то побачив би тисячі й тисячі вогників нашої щирої поваги й любові до тих, хто йшов на смерть, на подвиг, аби врятувати світ. Відбулися мітинги-реквієми в Чорнобилі, Славутичі, в усіх по-

селеннях, куди того страшного року перевозили жителів Прип'яті, всього Чорнобильського району. Мітинг-реквієм з квітами, свічками і сльозами відбувся на Мітінському кладовищі у Москві, де навік упокоїлись ті перші, хто кинувся на двобій з атомом.

Як завжди по-особливому зворушливо пройшли ці ніч і день у Славутичі, місті, де живуть учасники ліквідації аварії на атомній, а також й ті, хто сьогодні там працює.

На центральній площі Славутича в Ніч пам'яті зібралися традиційно тисячі людей, щоб хвилиною мовчання вшанувати тих, хто ціною власного життя зупинив біду, яка загрожувала не лише Україні, а й цілому світу.

Цього ж дня міський голова Володимир Удовиченко зустрівся з ветеранами, учасниками ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. В актовій залі дитячої школи мистецтв

відбувся благодійний концерт авторської пісні Ольги Богомолець на вірші Ліни Костенко. Вірші прославленої української поетеси, що увійшли до її збірки "Гіацинтове сонце", стали піснями знаного лікаря, директора однієї із столичних клінік.

У концертному комплексі демонструвалася документальна хроніка про ліквідацію наслідків техногенної катастрофи на Чорнобильській АЕС. А біла пам'ятного знаку Героям Чорнобиля несла почесну вахту учнівська молодь. Пройшла також панахида по померлих учасниках аварії. Були покладені квіти, ціле море квітів до меморіалу, А від запалених свічок, що були в руках кожної людини, випромінювалося світло надії на те, що більше ніколи не торкнеться України подібне лихо.

**Олеся ДЕЙНЕКО,
Людмила ЛЮБИВА.**

